

der Tilfælde, hvor Hønsene selv æde Æggene, og selvfølgelig ere ubrugelige i et Hønseri.

Ligesaa har Hønen et Farekluk, hvormed hun advarer Kyllingerne for Rovfugle og andre Fjender; naar nu i 8 à 10 Generationer Kyllingerne ikke ere opdragne i dette Modersmaal, saa styrte de lige i Kløerne paa Høgene og Kragerne; jeg har paa den Vis mistet Tusinder af Maskinkyllinger og er derfor gradevis gaaet tilbage til den naturlige Udrugning, særlig for Tillægsdyrenes Vedkommende.

Charlotte Trap de Thygeson.

Kvinderaad og Kvindemøde.

Det internationale Kvinderaad har holdt sit Møde i London, og samtidig afholdtes en stor international Kvindekongres, hvor alle Spørgsmaal vedrørende Kvindens Liv og Kaar drøftedes. Nu er vi igen spredte over den vide, vide Verden, alle vi, som var saa lykkelige at være med.

Vi har meget at berette, meget mere end „Kvinden og Samfundet“ — selv om det bliver et Dagblad! — har Plads til. Men lidt af det vigtigste maa jeg dog meddele.

Jeg kom til London, en Uges Tid før Kongressen skulde aabnes, og fik derved Lejlighed til at overvære de sidste forberedende Møder. Ved et af disse spurgte Præsidenten, Lady Aberdeen, om de tilstedeværende Fremmede havde nogen Indvending at fremføre? „Fru Norrie, gjør Danmark nogen Indvending?“ Mit Svar lød: „Fru Præsident, Danmark har ikke sluttet sig til det internationale Kvinderaad for at kritisere, men for at lære af alle de fremragende Kvinder, som er forsamlede her, og for at hente Støtte hos dem i vore Bestræbelser. Og jeg for mit Vedkommende er meget taknemmelig over, at det er faldet i min Lod at blive valgt som Delegeret til Kongressen.“

Dette var det Standpunkt, vi danske delegerede indtog. Vi hørte efter og dannede os vore Meninger, og naar vi havde Bemærkninger at fremsætte, udtalte vi os; men da dansk Kvinderaad er saa ungt, og da der blandt de delegerede fra andre Lande var Kvinder, der have udrettet meget og som ville udrette meget her i Verden, saa søgte vi ikke at spille nogen fremtrædende Rolle.